

روایت امیرپارسی از دیروز و امروز و نقش معروف اوستا

مرد نگو نام نمیرد هرگز

مریم کریمی

خبرنگار

امیرپارسی، هنرمند عرصه طنز رادیو، تلویزیون و تئاتر، بازیگر محبوب دهه های ۶۰ تا ۷۰ تلویزیون متولد ۱۳۳۴ است که با بازی در ماجراهای «عبدلی و اوستا» و ایفای نقش آمیرزا یا اوستای خسیس عبدلی به شهرت رسید. او دبیر بازنشسته ریاضی است و سال هاست در عرصه هنر فعالیت می کند. پارسی این روزها بیشتر در رادیو و تئاتر فعال است. پای صحبت های این پیشکسوت عرصه هنر نشستیم تا برای مان از قصه شروع کار هنری اش، رسیدن به این نقش معروف و امروز روایت کند.

کار اصلی ام در رادیو و تئاتر است

سر صحبت را با پارسی درباره شروع کار هنری اش باز می کنیم؛ این که چه سالی و چگونه کار در صداوسیما را شروع کرده، اگر دوباره به سال های قبل برگردیم باز وارد رسانه می شود یا خیر؟ این هنرمند پیشکسوت در پاسخ به این پرسش ها بیان می کند: از سال ۱۳۵۳ فعالیت اصلی ام را شروع کردم، اگرچه قبل از این زمان، در محیط دانشجویی به همراه جواد انصافی و دیگر دوستان تئاتر کار می کردم. اولین کارم در تئاتر و همچنین در رادیو با آقای انصافی (بازیگر نقش عبدلی) بود. در بدو ورودم به صداوسیما سال ۱۳۵۶ وارد رادیو شدم. «راه شب» اولین برنامه ای بود که در رادیو داشتم.

ایفای نقش در شهر فرنگ و صباک

پارسی با بیان فعالیت های این روزهایش در رادیو عنوان می کند: در حال حاضر در رادیو با شبکه رادیویی صبا «شهر فرنگ» همکاری می کنم، این جُنگ مفرح با بخشی های جذاب نمایشی و پخش ترانه های نشاط آفرین با بیان طنز هر روز از ساعت ۹ تا ۱۰ صبح به نقد مسائل سیاسی، اقتصادی، ورزشی و اجتماعی می پردازد. به جز نقش های متغیری که در این برنامه اجرا می کنم، ایفاگر نقش آقارحیم هستم که خیلی دنبال صرفه جویی آب، برق و گاز است. در برنامه دیگری هم با عنوان «صباک» نقش آفرینی می کنم که شنبه تا چهارشنبه ساعت ۸ تا ۸:۳۰ از رادیو صبا به تهیه کنندگی محمد اوزی روی آنتن می رود. این برنامه از قدیمی ترین برنامه های رادیو صباست که از اولین روزهای راه اندازی این شبکه همیشه همراه مخاطبان بوده. در این برنامه تلاش می شود با طرح چالش های مختلف اجرای نمایش های کوتاه، داستان خوانی و بازخوانی لطیفه های ارسالی مخاطبان تعامل بیشتری با آنها داشته باشیم. در حال حاضر کار تلویزیونی ندارم، گاهی به مناسبت ها و اعیاد دعوت می کنند اما کار اصلی ام در تئاتر و رادیوست. وی در ادامه درباره فعالیت هایی که

کم کم وارد تلویزیون شدم و تا سال ۱۳۶۸ نتوانستم با رادیو کار کنم تا این که با برنامه «صبح جمعه» مجدد به رادیو دعوت شدم. در پاسخ به این پرسش که آیا از شغلم راضی هستم یا این که اگر به سال های قبل برگردم مجدد کار در رسانه را انتخاب می کنم یا خیر، باید بگویم که فرهنگی ام و بازنشسته آموزش و پرورش هستم. دبیر ریاضی دوره دبیرستان ها و پیش دانشگاهی بودم که پس از ۳۲ سال خدمت در آموزش و پرورش سال ۱۳۸۷ بازنشسته شدم. بازیگر پیشکسوت رادیو و تئاتر در ادامه می افزاید: مجموعه «عبدلی و اوستا» برای اولین بار در نوروز سال ۱۳۶۸ از تلویزیون پخش و آن زمان این کار خیلی دیده شد. بعدها تصمیم گرفتیم عبدلی و اوستا را در برنامه رادیویی «صبح جمعه با شما» نیز اجرا کنیم.

امسال در تئاتر داشته است، اشاره می کند: در تئاتر فعال هستم، معمولاً سالی دوسه برنامه دارم. امسال دو برنامه داشتم. یک تئاتری به نام «بادبزن خانم ویندر میر» اثری از اسکار وایلد به کارگردانی وحید اخوان بود که در فرهنگسرای ارسباران اجرا شد، البته قرار شده اردیبهشت سال ۱۴۰۴ هم در تالار حافظ روی صحنه برود. تئاتر دیگری را هم که سنتی ایرانی بود با عنوان «بمون، بخون، بخندون» به نویسندگی و کارگردانی سمیه مهری در تماشاخانه سنگلج به همراه جواد انصافی و دیگر دوستان اجرا کردیم. بازیگر طنز رادیو و تلویزیون درباره این که به چه علت کار سینمایی نداشته، توضیح می دهد: در سینما یک تجربه بیشتر ندارم، آن هم برای سال های قبل است. چون فرهنگی بودم، نمی رسیدم و فرصت نمی کردم، نه این که برای سینما رفتن ناز کنم این گونه نبود. خیلی پیشنهاد داشتم. مثلاً برای یک کار سینمایی باید دو ماه برای ضبط به شهرستان می رفتم، واقعا نمی توانستم. حتی همین تئاتری ها و تلویزیونی ها هم چون می دانستند که آموزش و پرورش هستم، زمان هایی از من استفاده می کردند که کلاس ها تعطیل بود. بعداً ظاهرها کار می کردم و شاید برای همین هم کار سینمایی انجام ندادم.

لرزم شغل دیگر کنار بازیگری

پارسی باور دارد که باید شغل دیگری هم کنار بازیگری داشت تا گذران زندگی آسان تر شود. وی می گوید: بازیگران باید در کنار هنر همیشه شغل دیگری هم داشته باشند تا اگر در حرفه بازیگری دعوت به کار نشدند، بتوانند گذران زندگی کنند. از آنجاکه با حقوق بازنشستگی نمی توان گذران زندگی کرد، باز کارم را ادامه دادم. بازیگر پیشکسوت تلویزیون در ادامه با پاسخ به این پرسش که مهم ترین دلیل ماندگاری برنامه های پرمخاطب و ماندگار در گذشته چه بود؟ توضیح می دهد: به نظرم اصل ماجرا این گونه بوده که در گذشته تولیدات زیاد نبود، بنابراین خیلی روی برنامه ها و کیفیت آنها تاکید می کردند و هر برنامه ای را پخش نمی کردند. خوب به یاد دارم زمانی که اوج کار ما بود و هر شب در تلویزیون برنامه داشتیم، دو کانال بیشتر نبود و بعدها به پنج و شش کانال افزایش پیدا کرد. آن زمان تمام بازیگران، نویسنده ها و کارگردان ها دنبال این بودند که واقعا کارشان را به نحو احسن انجام دهند، از این بابت برنامه ها خیلی پرمخاطب می شد و مردم پای برنامه های می نشستند و آنها را نگاه می کردند. به نظرم اگر تعداد برنامه ها را کم کنند، بی شک کیفیت کار بالا خواهد رفت و برنامه ها گزیده خواهد بود.

پارسی در خصوص این که برای حفظ و جذب مخاطبان می شود بیشتر از برنامه های طنز استفاده کرد؟ پاسخ می دهد: به نظرم این گونه نیست که برای جذب مخاطب فقط برنامه هایی با محوریت طنز تهیه و پخش شود، مردم تمام داستان های سریال های دهه ۶۰ را خوب به یاد دارند. هنوز که هنوز است، اگر برنامه ای از شبکه آی فیلم پخش شود، مردم می بینند و لذت می برند. باید در محتوای برنامه ها همه چیز گنجانده شود. زندگی حول محور تمام اتفاقات می گردد. اتفاقات فقط طنز نیست، طنز هم یک بخشی از زندگی انسان هاست. باید کیفیت برنامه ها را بیشتر کرد.

اولین کسی که در

این کار مشوقم بود

جواد انصافی دوست

قدیمی و پیشکسوت

بازیگری تئاتر، رادیو و

تلویزیون است